

Tarımın Teşviki ve Çiftçinin Desteklenmesi, 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile yayımı : 24.6.1987 Sayı : 19497)

Kanun No.
3380

Kabul Tarihi :
12 . 6 . 1987

Tarımın teşviki ve çiftçinin desteklenmesi

MADDE 1. — Çiftçilerden satın alınan ziraî ürünler için yapılan ödemelerden o yıl içinde tevkif yoluyla alınacağı tahmin olunan gelir vergisi toplamının yüzde 60'ını aşmamak üzere tarımın teşviki ve çiftçinin desteklenmesi amacıyla bütçede bir ödenek tertip edilir. Bu ödeneği T.C. Ziraat Bankasına aktarmaya Maliye ve Gümrük Bakanı yetkilidir.

Bakanlar Kurulu bu ödeneği, çiftçiye düşük faizli kredi vermek, çiftçiye Devletçe yapılan çeşitli desteklemelerde kullandırmak, tarımsal üretimi teşvik etmek ve çiftçiyi destekleyici diğer tedbirleri almak üzere kullandırmaya, bununla ilgili usul ve esasları belirlemeye yetkilidir. Bakanlar Kurulu bu ödeneğin tamamı ve ya bir kısmını T.C. Ziraat Bankasının sermaye artırımında da kullanabilir.

MADDE 2. — 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 2454 sayılı Kanunla değişik 13 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Küçük çiftçi muafiyetinden faydalanabilmek için ziraî mahsullerin bir takvim yılı içindeki satış bedelleri tutarının 10 000 000 lirayı geçmemesi şarttır.

MADDE 3. — 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun yatırım indiriminin konusu ve nispeti başlıklı Ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Yurt dışında kullanılmış olsa dahi Devlet Planlama Teşkilatınca uygun görülen makine ve tesislerin ithali halinde, bu aktif kıymetler yatırım indirimi uygulaması bakımından yeni addolunur.

MADDE 4. — 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 2361 sayılı Kanunla değişik 88 inci maddesinin sonuna gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

Tam mükellefiyette yurt dışı faaliyetlerden doğan zararlar, faaliyette bulunulan ülkenin vergi kanunlarına göre beyan edilen vergi matrahlarının (zarar dahil) her yıl o ülke mevzuatına göre denetim yetkisi verilen kuruluşlarca rapora bağlanması ve bu raporun aslı ile tercüme edilmiş bir örneğinin Türkiye'deki ilgili vergi dairesine ibrazı halinde mahsup edilebilecektir. Denetim kuruluşlarınca hazırlanacak raporun ekinde yer alan vergi beyanlarının, bilanço ve kâr - zarar cetvellerinin o ülkedeki yetkili mali makamlarca onaylanması zorunludur. Faaliyette bulunulan ülkede denetim kuruluşu olmaması halinde, her yıla ait vergi beyannamesinin, o ülke yetkili makamlarından alınan birer örneğinin mahallindeki Türk elçilik ve konsoloslukları, yoksa orada Türk menfaatlerini koruyan ülkenin aynı mahiyetteki temsilcilerine onaylatılarak, aslının ve tercüme edilmiş bir örneğinin ilgili vergi dairesine ibrazı yeterlidir.

Türkiye'de mahsup edilen yurt dışı zararın, ilgili ülkede de mahsup edilmesi halinde, Türkiye'deki beyannameye dahil edilecek yurt dışı kazanç, mahsuptan önceki tutar olacaktır.

Türkiye'de Gelir Vergisinden istisna edilen kazançlarla ilgili yurt dışı zararlar, yurt içindeki kazanç ve iratlardan mahsup edilmez.

Bu maddenin uygulanmasıyla ilgili usul ve esasları belirlemeye Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 5. — 3.6.1949 tarih ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 199 sayılı Kanunla değişik 7 nci maddesine aşağıdaki 22 numaralı bent hükmü eklenmiştir.

22. Diğer günlük gazetelerin yayınlanmadığı dini bayramlarda münhasıran günlük gazete yayım ve satışı faaliyetlerinde bulunan gazeteciler cemiyetlerine ait bu müesseseler.

Bu müesseselerin söz konusu faaliyetlerinden elde ettiği kazançlar Gelir Vergisi Kanununa göre tevkifata tabi tutulmaz.

MADDE 6. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 3239 sayılı Kanunun 74 üncü maddesiyle değiştirilen 8 inci maddesinin 9 numaralı bendinin birinci paragrafı, parantez içi hükmü aynen kalır fak üzere aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Dar mükellefiyete tabi kurumlar dahil, sermaye şirketleri, iktisadi kamu müesseseleri ile kooperatiflerin ve iş ortaklıklarının yatırım indiriminden yararlanan kazançları.

MADDE 7. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin 2573 sayılı Kanunla değişik 7 numaralı bendinin sonuna gelmek üzere aşağıdaki hükümler eklenmiştir.

Tam mükellefiyette yurt dışı faaliyetlerden doğan zararlar, faaliyette bulunan ülkenin vergi kanunlarına göre beyan edilen vergi matrahlarının (zarar dahil) her yıl o ülke mevzuatına göre denetim yetkisi verilen kuruluşlarca rapora bağlanması ve bu raporun aslı ile tercüme edilmiş bir örneğinin Türkiye'deki ilgili vergi dairesine ibrazı halinde gider olarak indirilebilecektir. Denetim kuruluşlarınca hazırlanacak raporun ekinde yer alan vergi beyanlarının, bilanço ve kâr - zarar cetvellerinin o ülkedeki yetkili mali makamlarca onaylanması zorunludur. Faaliyette bulunulan ülkede denetim kuruluşu olmaması halinde, her yıla ait vergi beyannamesinin, o ülke yetkili makamlarından alınan birer örneğinin mahallindeki Türk elçilik ve konsoloslukları, yoksa orada Türk menfaatlerini koruyan ülkenin aynı mahiyetteki temsilcilerine onaylatılarak, aslının ve tercüme edilmiş bir örneğinin ilgili vergi dairesine ibrazı yeterlidir.

Türkiye'de gider yazılan yurt dışı zararın, ilgili ülkede de mahsup edilmesi ve gider yazılması halinde, Türkiye'deki beyannameye dahil edilecek yurt dışı kazanç, mahsup veya gider yazılmadan önceki tutar olacaktır.

Türkiye'de Kurumlar Vergisinden istisna edilen kazançlarla ilgili yurt dışı zararlar, yurt içindeki kazançlardan indirilmez.

Bu bendin uygulamasıyla ilgili usul ve esasları belirlemeye Maliye ve Gümrük Bakanlığa yetkilidir.

MADDE 8. — 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 24. — 1991 yılı sonuna kadar yurt dışı faaliyet zararlarını yurt içi kazanç ve iratlarından mahsup edecek mükellefler geçmiş beş yıllık faaliyet sonuçlarını Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla değişik 88 inci maddesindeki esaslara göre tevsik etmek zorundadırlar.

GEÇİCİ MADDE 25. — Bakanlar Kurulu, Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 12 numaralı bendine göre vergiden müstesna tutulan kazançlar üzerinden, Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin (A) fıkrasının 8 numaralı bendi gereğince yapılacak vergi tevkifatı nispetini en çok yedi yıl süre ile «0» sıfır olarak tespit etmeye yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 26. — Bu Kanunun yürürlük tarihinden önce, yatırım teşvik ve yatırım indirimi belgesi almış olup, yatırım devam eden gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri Gelir Vergisi Kanununun bu Kanununun 3 üncü maddesiyle değişik ek 3 üncü maddesi hükmünden yararlanırlar.

MADDE 9. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici 16 ncı madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 16. — 1991 yılı sonuna kadar yurtdışı faaliyet zararlarını yurt içi kurum kazançından indirecek mükellefler geçmiş beş yıllık faaliyet sonuçlarını, Kurumlar Vergisi Kanununun bu Kanunla değişik 14 üncü maddesinin 7 numaralı bendindeki esaslara göre tevsik etmek zorundadırlar.

GEÇİCİ MADDE — Bu Kanunun birinci maddesindeki amaçlara uygun olarak 1987 yılında bütçede yeniden açılacak tertibe ödenek kaydetmeye ve bununla ilgili diğer işlemleri yapmaya Maliye ve Gümrük Bakanı yetkilidir.

MADDE 10. — Bu Kanun 1.1.1987 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 11. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Cilt	Türkiye Büyük Millet Meclisi	
	Birleşim	Sayfa
41	107	4
	109	163
42	114	95:100
	115	120:144,152,167-170

I - Gerekçeli 578 S. Sayılı basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 114 üncü Birleşim tutanağına bağlıdır.

II - Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Plan ve Bütçe Komisyonu görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/852.